

[Statsministeren]

kredittræk hos de andre centralbanker, og derfor vil der ikke være problemer med at stå imod. Denne regering er fuldstændig urokkelig, når det gælder målsætningen og den praktiske politik om at fastholde kronen i den faste kronekurs, der i dag er bestemt i EMS-systemet. Derfor støtter regeringen fuldt ud Nationalbanken i et hvilket som helst skridt, Nationalbanken tager for at forsvare kronen. Det gælder de seneste dages ændringer, og det gælder også dagens hævelse af diskontoen og den korte rente.

Jeg tror derfor, det er meget vigtigt, at samtlige Folketingets partier fastholder den linje, og jeg er glad for at kunne sige, at den seneste melding, vi har fået fra Den Europæiske Monetære Komité, også viser, at der har været respekt og tillid til den linje, regeringen har fastholdt omkring kronekurspolitikken; den vil blive fastholdt i de kommende dage ligeså.

Hr. Duetoft talte, synes jeg, klogt om fjendebilleder, der var forældede, og om, at man en gang imellem i politik skulle spørge sig selv, om de gamle begreber nu også holdt for nutidens analyse. Hr. Duetoft opholdt sig også ved det grundsyn, som er regeringens, at vi ikke har noget ønske om at holde nogen udenfor, hverken det ene eller det andet parti. Hr. Duetoft var specielt enig i regeringens miljølinje, og jeg var glad for, det blev nævnt også som en understregning af, at de fjendebilleder, andre måtte have af CD, heller ikke helt holder.

Jeg hæftede mig også ved, at man fastholdt den socialpolitiske profil, som CD er kendt for, og som vi alle i regeringen støtter. Jeg kan forsikre hr. Duetoft, at ønsket om at undgå kassetænkning på leder og kanter mellem stat og kommuner og mellem amter og primærkommuner er vi meget bevidste om i regeringen. Det samspil kender vi, det skal der bestemt tages fat på.

Så vil jeg gerne vende mig til hr. Holger K. Nielsen, og jeg vil gerne prøve at appellere til SF om forståelse for Socialdemokratiets situation. Jeg vil så til gengæld udvise stor forståelse for SF's situation.

Hr. Holger K. Nielsen har mange gange i dag opholdt sig ved et ordvalg, som hed, at SF blev sparket ud. Jeg kan godt forstå, hr. Holger K. Nielsen en gang imellem føler, at der er grundlag for at føle sig lidt frustreret. Hvorfor sagde Socialdemokratiet ikke til SF: Lad os

danne en regering? Hvorfor sagde Socialdemokratiet ikke: Lad os danne en S-SF-R-regering? Og hvorfor sagde Socialdemokratiet ikke: Lad os så, hvis der ikke er andet at gøre, danne en S-mindretsregering? Det vil jeg gerne redegøre for nu.

Som den realpolitiske situation er i det nuværende danske Folketing, kan man ikke være i tvivl om, at Socialdemokratiet havde to reelle valgmuligheder. Den ene var dannelsen af en socialdemokratisk mindretsregering. Den anden var et forsøg på at danne en socialdemokratisk ledet flertalsregering med de tre midterpartier. Hr. Holger K. Nielsen, jeg var ikke i tvivl, den socialdemokratiske gruppe var ikke i tvivl, og jeg var meget glad for, at de tre midterpartiers politiske ledelser og grupper heller ikke var i tvivl. Og når vi ikke var i tvivl, hænger det sammen med ét grundsyn: Er der noget, dette land har brug for nu, er det den langsigtede, fastholdende, vedholdende indsats uden slinger for de 4-5 hovedstrengene, jeg har redegjort for: den grønne linje, den erhvervspolitiske linje, den ansvarlige økonomiske linje, den beskæftigelsesmæssige linje og den menneskelige og sociale linje. Det kan kun ske, hvis vi gør alt, hvad vi kan, for at få opbygget en flertalsregering på et klart grundlag, og det er just det, vi har nået.

Når man derfor spørger, om man nu kan regne med, at regeringen mener det alvorligt, så er mit svar: Se på os i praksis! Bedøm os på vore udspil, bedøm os på vore forhandlinger, hvortil både SF, V, K og andre partier vil blive indbudt!

Derfor vil jeg sige til SF: Det vil ikke være sidste gang, vi har forhandlet hverken i Statsministeriet eller med andre ministre, og det ved SF i grunden også godt. Jeg håber meget, at vi ved de kommende finanslovforhandlinger for 1994 vil se SF være med helt frem til og med stregen. Det kunne være utrolig spændende, og det vil være mit oplæg også til det kommende samarbejde med SF, ligesom jeg meget håber, at V og K vil være med i det samarbejde, når vi når dertil.

Der er stillet to dagsordensforslag, heraf et af fru Pia Kjærsgaard, som indebærer forslag om, at regeringen udskriver valg. Det synes vi af gode grunde ikke er nogen særlig god idé. Fru Pia Kjærsgaard, vi vil hellere gøre vores arbejde nu, sådan som vi har fået i opdrag, og